HAANDBOG 1

Officiant N. E. Frost

NÆRKAMP

Underofficerens Forlag

60

Vejledning i Nærkamp

Tekst og Tegninger:
Officiant E. Frost

Underofficerens Forlag, København
1946

Øvelsen og Rutinen der gør Mester, og jo grundigere Undervisning og Øvelse, jo bedre Resultat. Det er klart, at alle i denne Vejledning viste Greb og Øvelser, ikke kan øves som i »Virkeligheden«, men man skal alligevel søge at gøre Undervisningen saa realistisk som muligt, idet Soldaten ogsaa skal vende sig til de evt. Knubs og Slag han vil faa under virkelige Forhold. Læreren sk

Vejledning i Nærkamp

forat han er blevet nedkæmpet.

Med Fordel kan man øve de forskellige Stød o Slag i en Gymnastiksal eller lign. Lokale, før ma gaar ud i Marken og repeterer Øvelserne i Feltdragt

Lad Soldaten lære hver enkelt Øvelse grundigt før man gaar over til næste. Og husk: »Øvels gør Mester«.

Udgivet af Dansk Underofficersforening af 1939
Ny Carlsbergvej 87[3], København V

Tryk: Knud Th. Møller, Ringkøbing
Clicheer: Lind Hansen, København

INDLEDNING

I en moderne Krig vil den enkelte Soldat ofte faa Brug for at kunne forsvare sig, eller angribe, i Nærkamp med eller uden Vaaben, mod bevæbnet eller ubevæbnet Modstander.

Det maa derfor være nødvendigt at give Soldaten en Uddannelse i Nærkampslag — og greb. Og selv om en Uddannelse ikke bliver af længere Varighed, maa den gøres grundig, da selv et mindre Kursus i Nærkamp har stor Betydning, idet det vil give Soldaten mere Selvtillid, Snarraadighed og Kampmod, saaledes at han i en given Situation hurtigt kan handle til egen Fordel. Ved en Uddannelse skal der lægges stor Vægt paa Nøjagtigheden og Hurtigheden, idet det er disse to Faktorer, der er de vigtigste i Nærkamp.

Denne Haandbog skulde virke som en Hjælper og Rettesnor ved Undervisningen og Øvelserne ved Kompagnierne, Delingerne, Grupperne, Skolerne m. v. Her er kun medtaget de vigtigste Greb, Stød og Slag, som enhver Soldat af Hær og Flaade, og vel ogsaa Hjemmeværn, maa kende til for at være paa Højde med Tiden.

Selv om der maaske ikke er Tid til et grundigt Kursus, skal alle Grebene gennemgaas. Det er dog

INDHOLD:

I. Angrebet:		Side
Forskellige Stød og Slag med Gevær	»	7
a. Kolbeslag efter Modstanderens Hals,		
b. Slag med Forskæftet (Piben),		
c. Slag efter Modstanderens Hage,		
d. Kolbestød mod Hjertekulen.		
Angreb paa ubevæbnet Modstander forfra	»	10
a. Spark i Skridtet,		
b. Kvælertag og Knæ i Skridtet,		
c. Nyrestød, -slag.		
Angreb paa Modstander bagfra	»	15
a. Spring ned paa Modstanderen,		
b. Greb om Halsen m. Ben i Ryggen,		
c. Spring mod Modstanderens Ben,		
d. Tredobbelt Angreb bagfra.		
Forskellige Greb til at holde en Modstander	»	20
Slag mod Ørerne	»	21
Slag med Haandryg	»	23
Angreb med Kniv eller Bajonet	»	24
II. Forsvaret:		
Forskellige Frigørelses- og Modgreb	»	26
Forsvar mod Geværangreb	»	
Frigørelsesgreb fra Angriber bagfra	»	32
Forsvar mod knivbevæbnet Angriber	»	35
Frigørelse fra Kvælergreb	»	38
a. Mod Kvælertag med een Haand,		
b. Mod Kvælertag med begge Hænder.		
Forsvar mod pistolbevæbnet Angriber ...	»	42

Fig. 1.

I.

ANGREBET:

Forskellige Stød og Slag med Gevær.

a. *Kolbeslag efter Modstanderens Hals* (Halspulsaare) eller Hjelm udføres med Geværets (Karabinens) Laas og ikke med Kolben (Skæftet). Man fatter om Geværets forreste Del, og tilstræber et saa kraftigt Sving som muligt. *Fig.: 1.*

b. I Stedet for at udføre Slaget med Geværlaasen, kan man med god Virkning tildele Modstanderen et kraftigt *Slag med Forskæftet* (Piben). Dette Slag gøres mere effektivt, hvis man desuden river Modstanderen paa Halsen med Sigtekornet. Kan Slaget ikke

føres mod Halsen, er det lige saa effektivt at ramme Struben eller Nakken. *Fig.: 2.*

c. *Slag med Kolben efter Modstanderens Hage (Kæbe)* udføres paa de paa Fig. 3 og 4 viste Maader.

Fig. 2.

Slaget skal udføres fra Nærkampstilling med Geværet, og det er en Betingelse, at der lægges Kraft og Fart i Slaget. Desuden skal det ramme præcist.

Slag mod Modstanderens Øre er ogsaa meget smertefuldt. Selv om Modstanderen skulde forsøge at forsvare sig mod saadanne Slag, skal de føres igennem, og det er derfor vigtigt, at der er *stor Kraft i Slagene.*

d. *Kolbestød mod Hjertekulen* (Solar plexus).

Et andet godt Stød med Gevær eller Karabin, er det paa *Fig. 5* viste. Det skal føres med god Kraft, og vil i de fleste Tilfælde faa Modstanderen til at

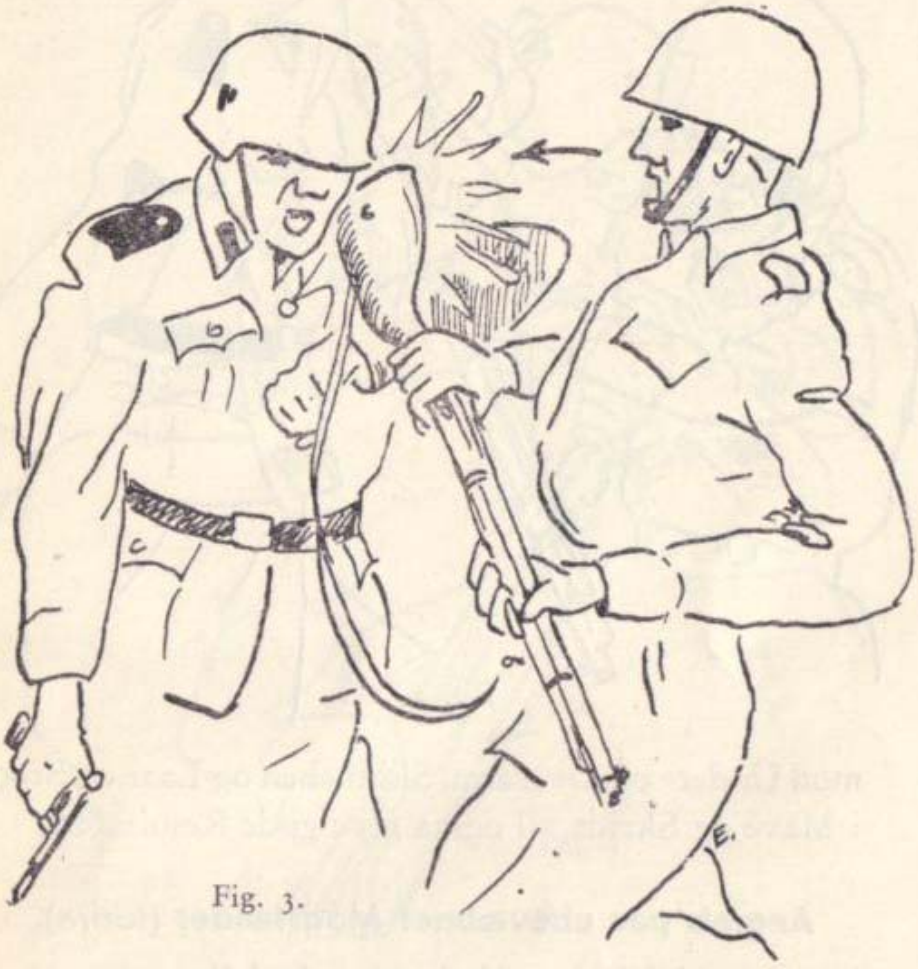

Fig. 3.

falde bagover, eller i hvert Fald til at bukke sammen, hvorefter man kan tildele ham et kraftigt *Slag over Nakken med Geværets Pibe* eller Overrør. Stødet kan med Fordel bruges i Forbindelse med Angreb paa geværbevæbnet Modstander, idet man udfører Stødet, efter at man har tilegnet sig hans Gevær. Slag

Fig. 4.

mod Under- og Overarm, Skinneben og Laar og Stød i Mave og Skridt vil ogsaa give gode Resultater.

Angreb paa ubevæbnet Modstander (forfra).

a. *Spark mod Skridtet.* Skal man uskadeliggøre en ubevæbnet Modstander, og man kan komme ham paa nært Hold forfra, kan dette gøres paa flere forskellige Maader. Een af disse, der er meget effektiv, er *Spark mod Modstanderens Skridt* (Mave). Han vil da bukke sammen og være ukampdygtig i nogle Sekunder, hvilket er nok til at man kan slaa ham ned

med *Slag af Haandryg, Spark i Ansigtet* el. lign. *Fig.: 6. næste Side.*

Det gælder i det hele taget om ikke at vise Medlidenhed i Nærkamp. Jo mere hensynsløs og brutal

Fig. 5.

jo bedre. Man skal ikke selv være bange for at faa et Par Knubs eller Stød, hvilket man sjældent vil undgaa, men kun tænke paa, at »enten gælder det ham eller mig« —.

b. *Kvælertag og Knæ i Skridtet.*

I Stedet for Spark i Skridtet, kan man hurtigt springe ind paa Livet af Modstanderen og tage Kvæ-

lertag *(Tommelfingrene paa hver Side af Struben)*, samtidig med at man støder sit Knæ kraftigt op i Skridtet paa Modstanderen og forsøger at tvinge ham bagover. I Faldet maa man selv følge med, og ikke slippe Kvælertaget før Modstanderen er bevidstløs eller overgiver sig. *En Modstander der over-*

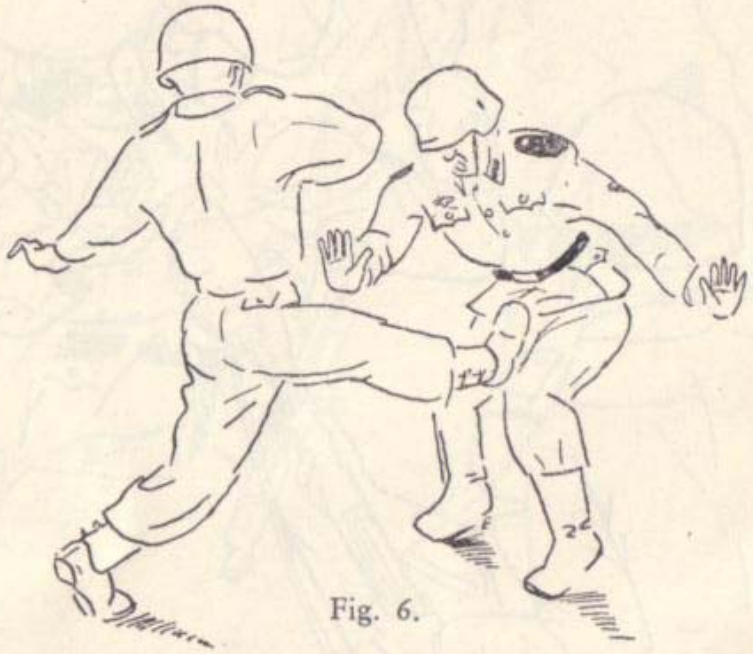

Fig. 6.

giver sig (kaster sine Vaaben) *maa ikke angribes. Fig.: 7.* Iøvrigt gælder det, naar man skal angribe en Modstander forfra, at man udviser megen Mod og Snarraadighed. Det er vigtigt, at man *udnytter Overraskelsesmomentet.* Man skal lynhurtigt tænke paa hvilke Greb og Slag man vil benytte, det er for sent at fortryde, naar man først selv er nedkæmpet.

c. Hvis Modstanderen griber een om Armene, naar man angriber, kan man, for at frigøre sig, bøje sig sammen, træde ham over Foden og *slaa ham i Nyrerne* eller *Skridtet.*

Fig. 7.

Et kraftigt Stød af Hovedet op under Modstanderens Hage er ogsaa godt. *Fig.: 8.*

Ved Angreb paa en Modstander forfra gælder i første Haand at man slaar først. Desuden vil det være en Fordel at *se ham i Øjnene*, idet han maaske derved kan røbe, hvad han har i Sinde. Dette siger igen, at man under et Angreb skal *undgaa at se paa de Steder, man ønsker at angribe.* Det er derfor nød-

Fig. 8.

vendigt at man er fuldt *fortrolig med alle Greb, Stød og Slag*, saa man kan udføre dem uden at se paa de forskellige Steder af Modstanderen. Ved Angreb i Mørke skal man helst være sværtet *sort i*

Ansigtet og paa Hænderne. For at komme lydløst ind paa en Modstander (Vagtpost el. lign.) kan man trække et Par gamle *Sokker over Fodtøjet* for at dæmpe Lyden.

Angreb paa Modstander (bagfra).

a. Har man Mulighed for det, skal man saa vidt muligt angribe en Modstander bagfra.

Kan man f. Eks. komme til at *springe ned paa Modstanderen* fra et Tag, Bil, Gærde eller lignende, er det naturligvis til egen Fordel. Angreb paa enlige Poster (Skildvagter o. lign.) skal helst foretages om Natten, og da helst lige efter at han er blevet afløst, idet man maa gaa ud fra, at han er søvnig og ør i Hovedet efter Opholdet i Vagtlokalet (især om Vin-

man udføre de Slag eller Stød (Greb o. s. v.) man har valgt til den givne Situation. Kan man *ligge i Baghold* bag et Hjørne af et Skur, bag et Træ eller lign., er det til egen Fordel.

b. Et andet Angreb paa en Modstander bagfra er vist paa *Fig.: 10.* Idet man tager *Greb om hans Hals* og presser Underarmen mod hans Strube, sætter man et Knæ *haardt i Ryggen* paa ham og søger at *trække ham bagover.* Angrebet skal udføres med stor Kraft og meget hurtigt, hvis man ikke vil risikere at blive kastet til Jorden over Hovedet paa Modstanderen, saafremt han naar at faa fat i ens Arm.

Angrebet kan gøres mere effektivt, hvis man giver Modstanderen *»Nyrestød«* med den ene Haand, men det giver ham en Chance for lettere at frigøre sig for Grebet om Halsen.

Har man en Livrem, et Stykke Tov eller lignende, kan man bruge dette til at *strangulere Modstanderen* med. En Sæk eller et Stykke *Tøj kastet over Modstanderens Hoved* vil ogsaa ved dette Angreb være til egen Fordel.

c. *Spring mod Modstanderens Ben.*

Figur 11 viser en anden Maade at kaste en Modstander omkuld paa Jorden ved Angreb bagfra. Springet føres mod Modstanderens Knæled. Det er dog et ret risikabelt Angreb, idet man lynhurtigt maa være paa Benene igen, saafremt man vil undgaa at blive nedkæmpet af Modstanderen. Det er altsaa ikke nok at kaste ham, man maa med det samme uskadeliggøre ham. Derfor bør dette Angreb *helst* kun udføres, saafremt man er *bevæbnet med Kniv eller Bajonet.* Desuden er det jo en Betingelse, at

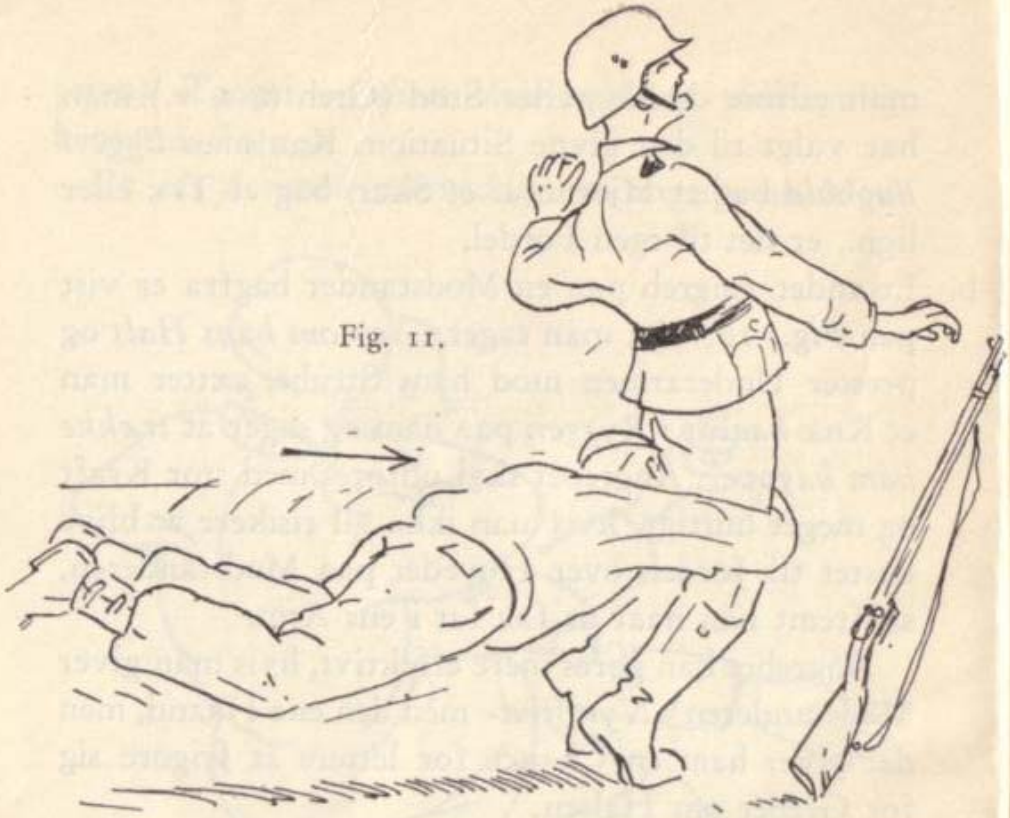

Fig. 11.

man *lydløst* kan komme saa tæt ind paa Modstanderen, at Springet kan muliggøres.

Hvordan man ellers vil uskadeliggøre Modstanderen, maa hver enkelt Situation afgøre. Man maa jo huske paa, at *alle Kneb er tilladt*, men fremfor alt, Hurtighed og Kraft i Spring og Slag, Stød og Greb.

d. Kan man komme saa tæt ind paa Modstanderen, at det paa *Fig. 12 viste Angreb* kan gennemføres, maa dette *udføres hurtigt og med god Kraft.* Venstre (højre) Haand slaar Modstanderen over Struben. (Tommelfingeren ind til de øvrige Fingre). Højre (venstre) Haand tildeler ham »Nyrestød«, samtidig med at man sætter et Knæ mod Modstanderens Ben for derved lettere at kunne trække ham bagover.

I Stedet for at slaa Modstanderen over Struben,

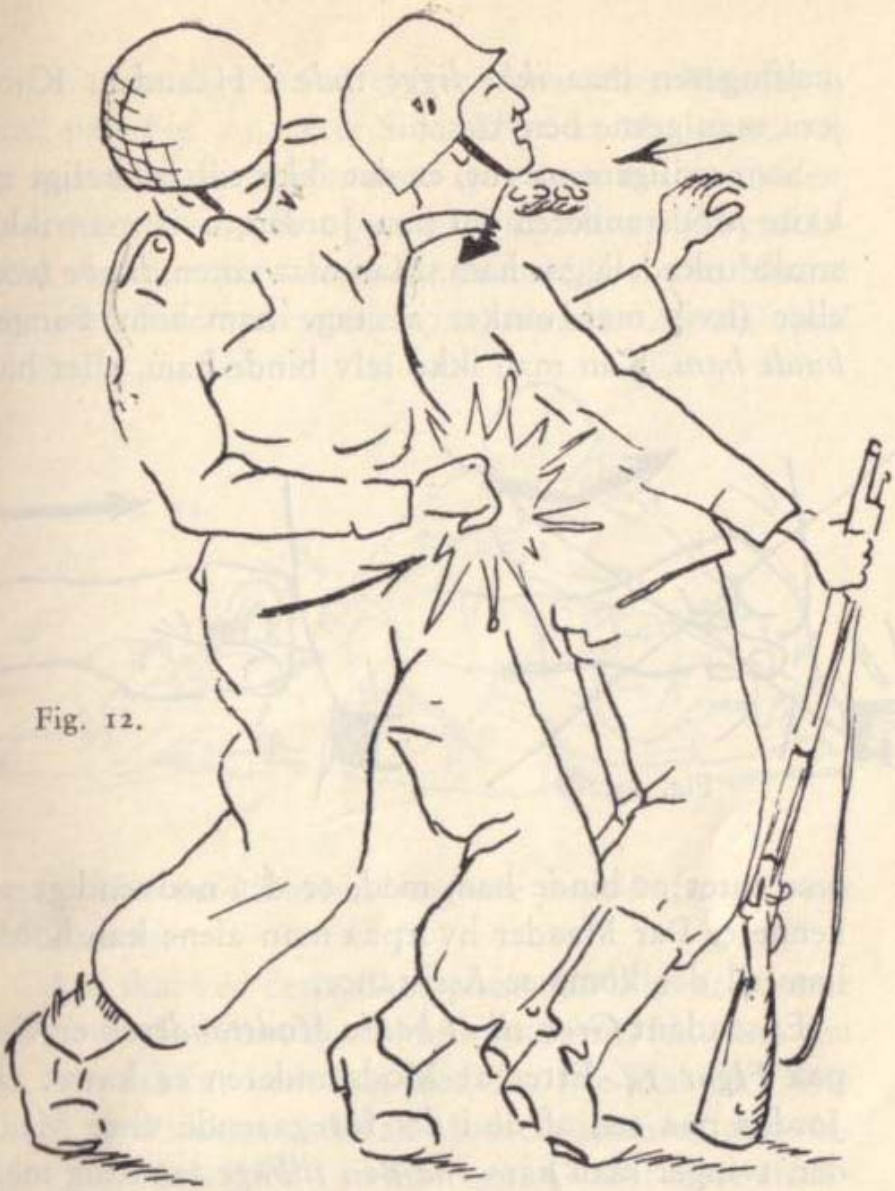

Fig. 12.

kan man tage *fat i Hjelmen* og *tvinge Modstanderen bagover*, eller ogsaa presser (slaar) man *Hjelmen ned over Øjnene* paa Modstanderen, og giver ham Slag *med Haandryggen over Nakken.* Se *Fig. 17a og b.*

»Nyrestødet« skal føres med *Haandledet i Forlængelse af Underarmen,* for at man skal faa den fulde Nytte af Slaget. Se *Figur 13* næste Side. Tom-

melfingeren maa *ikke ligge inde* i Haanden. Knojern maa gerne benyttes.

Som tidligere nævnt, er det ikke tilstrækkeligt at kaste Modstanderen om paa Jorden, hvis man ikke straks uskadeliggør ham. Man maa enten *dræbe ham* eller (hvis man ønsker at tage ham som Fange) *binde ham*. Kan man ikke selv binde ham, eller har

Fig. 13.

man intet at binde ham med, er det nødvendigt at kende et Par Maader hvorpaa man alene kan holde ham til der kommer Assistance.

Et saadant *Greb til at holde Modstanderen* er vist paa *Figur 14*. Efter at Modstanderen er kastet til Jorden paa een af de i det foregaaende viste Maader, tvinger man hans *ene Ben tilbage* samtidig med at man presser sit *ene Knæ mod det andet af hans Ben* (i Knæleddet). Man kan ogsaa, som det er vist paa Figuren, holde det andet Ben til Jorden med den fri Haand. Modstanderen vil meget vanskeligt kunne rejse sig fra denne Stilling, og forsøger han derpaa, presser man hans Fod, den man har tvunget om paa Ryggen, længere ned, og saa skal han nok blive liggende stille.

Et andet lige saa effektivt Greb (eller Maade) er vist paa *Fig. 15* næste Side. Efter at Modstanderen er kastet til Jorden, *tvinger man ham om paa Siden, placerer det ene Ben paa hans Overkrop* (Brystkassen) og tager *fat i hans ene Haand,* (samme Haand som den Side man træder paa) *trækker Armen opad*

Fig. 14.

og *trykker med Tommelfingrene paa Modstanderens Haandryg.*

Man skal ved dette Greb passe paa ikke at komme til at vende Front mod Modstanderen, idet han saa let kan faa fat i ens Ben med den frie Haand. Dette Greb skal sikkert nok faa Modstanderen til at overgive sig. Hvis ikke, kan man gøre Grebet mere effektivt ved at presse Knæet (fra det Ben man træder ham med) bagpaa Albueleddet af den Arm man trækker opad, og presse Armen bagover. Er dette Greb ret kraftigt, kan man brække Modstanderens Arm.

Slag mod Modstanderens Ører bagfra.

Kan man liste sig bagpaa Modstanderen og *slaa samtidigt med begge Hænder* (hulede Haandflader)

Fig. 15.

mod hans Ører, vil man, hvis Slaget er kraftigt og *samtidigt paa begge Ører*, sprænge hans Trommehinder. *Fig. 16.*

I Øjeblikket *umiddelbart efter Slaget* kan man saa

uskadeliggøre Modstanderen *ved Kvælertag bagfra* eller lignende Greb.

Slag med Haandryg.

Skal man tildele sin Modstander et kraftigt Slag, kan man gøre dette ved *Slag med Haandryggen.*

Fig. 16.

Haanden skal være udstrakt i *Forlængelse af Underarmen. Haandleddet stift og Fingrene samlede* med Undtagelse af *Tommelfingeren,* der *holdes* saa *langt fra de øvrige Fingre* som muligt. *Fig. 17a og b.* Slaget kan føres mod *Halsen* (Halspulsaaren), *Næseroden, Struben* eller *Nakken.* Slaget skal være *kort og kraftigt* og føres saa vidt muligt ud *fra Kroppen.* (Se Fig. 17b).

Foruden de ovenfor nævnte Steder kan man ogsaa tildele Modstanderen Slaget (-ene) *midt paa Over- eller Underarm,* (Oversiden), eller *mod Benets Laarmuskel.*

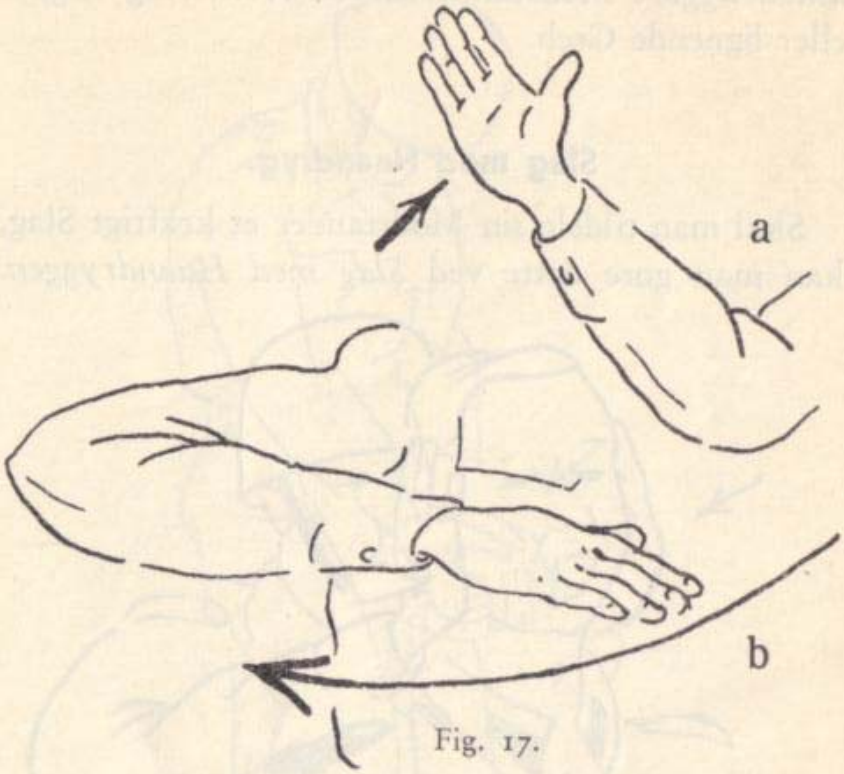

Fig. 17.

Slag med Haandryggen er et godt Slag, og *skal* saa *ofte* man har Lejlighed til det *benyttes*.

Angreb med Kniv (Bajonet).

Er man bevæbnet med Kniv eller Bajonet, vil man jo naturligvis benytte den i et Angreb. Det er derfor nødvendigt, at man kender de mest saarbare Steder paa en Modstander, idet det flere Gange har vist sig, at en Mand der er saaret af Kniv eller Bajonet (Kødsaar) meget godt kan yde effektiv Modstand; det er altsaa en Betingelse at Stik med Kniv bliver sat ind de rigtige (mest saarbare) Steder.

Det kræver meget Mod at angribe med Kniv. Man

skal jo tæt ind paa Livet af Modstanderen, og man skal *ikke betænke sig* paa at *stikke med det samme.* Der skal være *Kraft i Stødene.* (Kan evt. øves mod Tøjfigur).

Figur 18 viser et Angreb paa Modstanderen forfra. Man presser den ene Haand for hans Mund og Næse (hvilket afleder Opmærksomheden fra Kniven) og samtidig støder man denne ned i *Skulderen bag Nøglebenet ind i Pulsaaren.*

Figur 19 viser ligeledes et Angreb paa Modstanderen forfra. *Den frie Haand holder for hans Næse og Mund.* Det forhindrer ham i at tilkalde Hjælp og besværliggør Aandedrættet. Med et *kraftigt Stød føres Kniven op i Underlivet op mod Hjertet.* (Under Bæltestedet).

Kniven eller Bajonetten skal føres mod god Kraft for at trænge igennem Uniformen.

Endelig viser *Figur 20* et Angreb bagfra mod Mod-

Fig. 18.

Fig. 19.

standeren. Her holder man ogsaa for hans Næse og Mund, og samtidig med at *hans Hoved presses tilbage*, stikkes *Kniven ind i Halsen under Øret*. Alle Stik med Kniv og Bajonet bliver mere effektive, hvis man *drejer Kniven* eller Bajonetten *rundt*, efter at den er stukket ind i Modstanderen.

II.

FORSVARET:

Forskellige Frigørelses- og Modgreb.

a. *Forsvar mod Geværangreb (Kolbesving og -slag).* Bliver man angrebet af en Modstander, der forsøger at slaa med Geværet, enten efter ens Hals eller

Fig. 20.

Hjelm, og man ikke har mere Ammunition, er den eneste Maade, hvorpaa man kan møde et saadant Angreb, vist paa *Figur 21*. Saa snart man har pareret Slaget, skal man selv angribe inden Modstanderen naar at blive klar til et nyt Angreb. Slaar han efter Hovedet *bøjer man ned i Knæ og holder sit eget Gevær op over Hovedet* parat til at tage mod det ventede Slag. Det er til egen Fordel, hvis man *springer til Side* saa snart Slaget er pareret, idet man saa kan *tildele Modstanderen Slag fra en ny og uventet Vinkel.*

Ofte vil det maaske være det bedste at *kaste sit Vaaben* og forsøge at *afvæbne Angriberen.* Det kræver Mod og Hurtighed, og man maa være *fuldstændig sikker* paa, hvorledes han skal afvæbnes, ellers er man selv nedkæmpet inden længe. Kan man ikke frarive Modstanderen hans Gevær, naar man for-

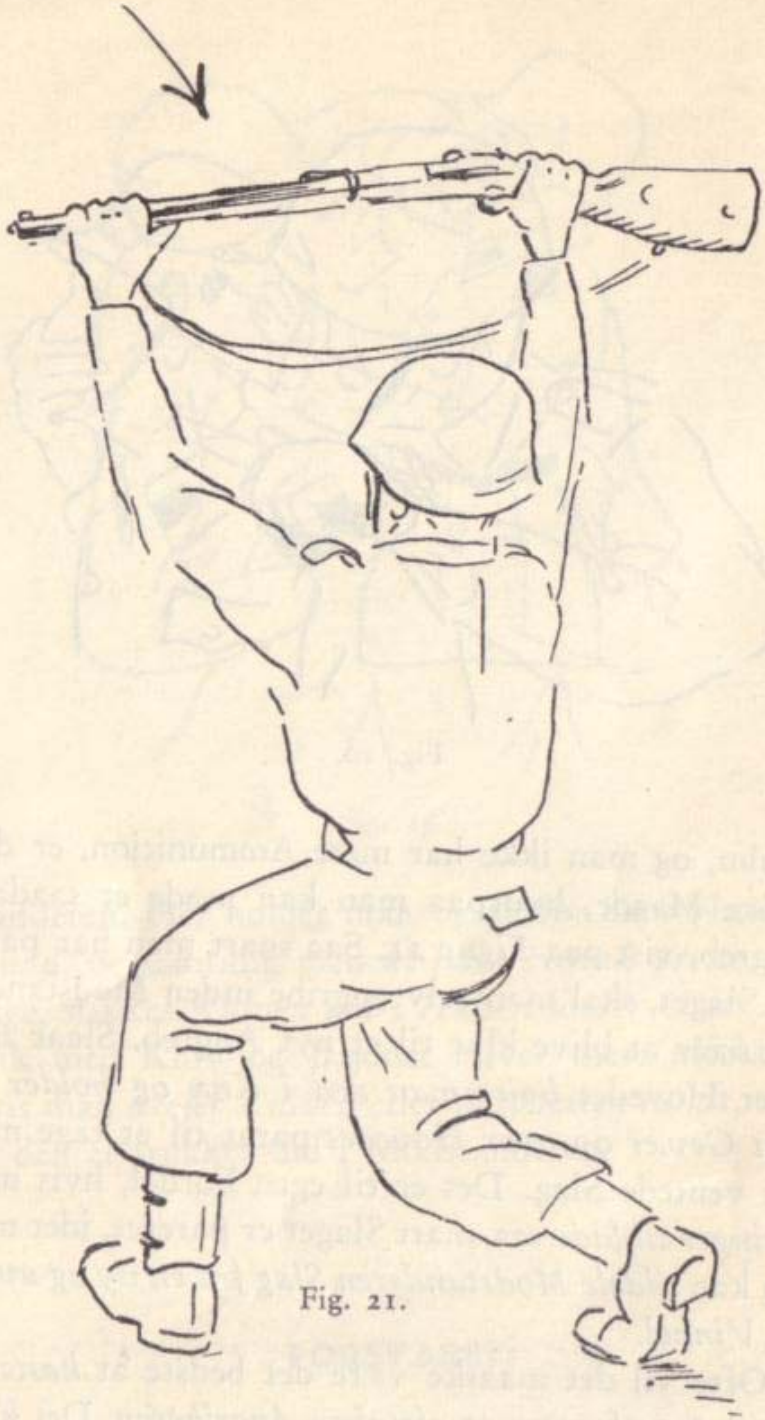

Fig. 21.

søger at afvæbne ham, er der ikke andet at gøre end *forsøge at tvinge ham bagover*, idet man tager fat i hans Gevær for at hindre ham i at bruge det. Man kan for Eksempel gøre det som vist paa *Figur 22*

Fig. 22.

Det er naturligvis tilladt at *spænde Ben, sparke* o. s. v. *Spark mod Skinneben* vil ofte give Fordele.

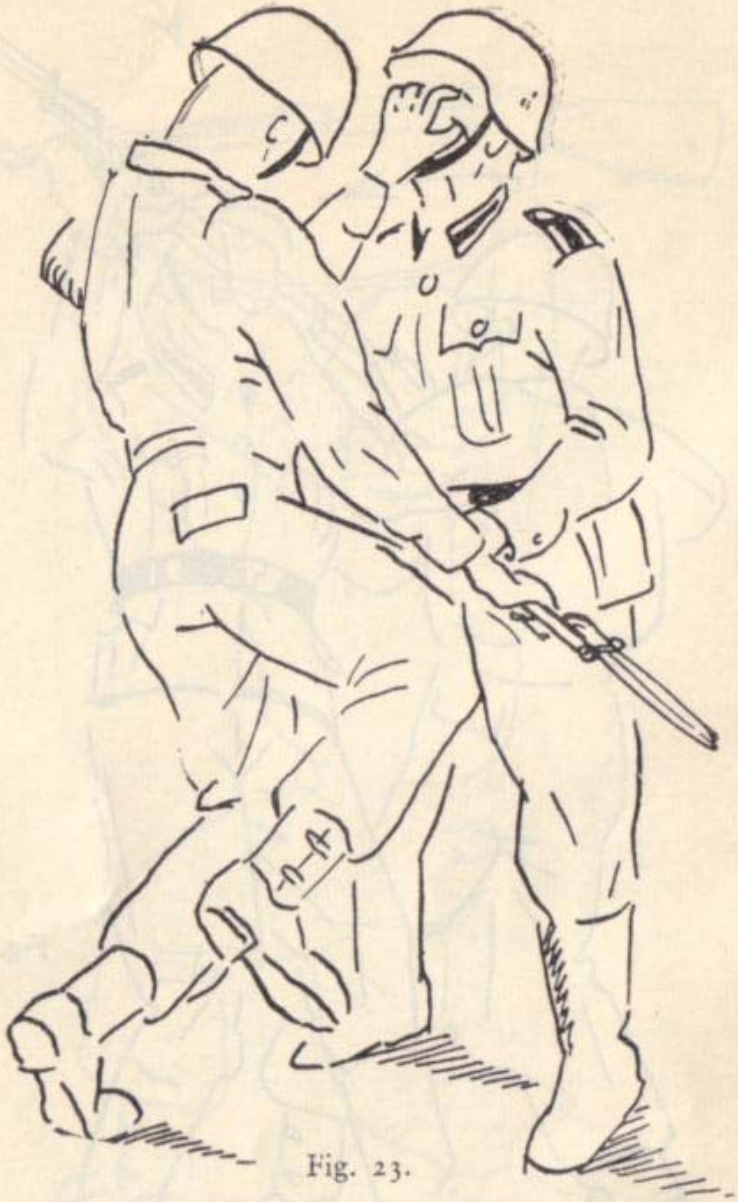

Fig. 23.

Spark i Skridtet, Nævestød i Maven o. s. v. vil snart gøre Angriberen saa forvirret, at man kan give de afgørende Slag eller Stød. Det gælder først og fremmest om at *handle hurtigt, veksle* med *Stød og Slag.* Jo flere forskellige Spark og Slag, des bedre.

Man maa huske paa, saafremt man har kastet sit

Vaaben for at afvæbne Angriberen, at man *lynhurtigt skal ind paa Livet af ham,* hvis man vil undgaa at blive slaaet ned af hans Vaaben.

Et godt Forsvarsgreb, ja for den Sags Skyld ogsaa et godt Angrebsgreb, er vist paa *Figur 23.* Nemlig

Fig. 24.

ved at stikke Fingrene ind i Modstanderens eller Angriberens Øjne. Det er maaske et »raat« Greb, men meget effektivt« Det kan ikke paapeges for ofte, at man endelig ikke maa vise Medlidenhed. Det gælder saavel i Angrebet som (desto mere) i Forsvaret, idet man jo i det sidste Tilfælde selv er »Ofret«.

Paa Tegningen (Fig. 23) tvinges Angriberens Gevær nedad, venstre Haands Fingre stikker ind i Øjnene paa ham, og han sparkes i Skridtet.

Frigørelsesgreb fra Angriber bagfra.

Bliver man angrebet bagfra, og Angriberen tager fat om ens Arme. *Fig. 24*, frigør man sig paa flere forskellige Maader. Her er blot vist et Par enkelte.

Saa snart Angriberen har faaet fat (hvilket man naturligvis skal søge at forhindre ham i, men man

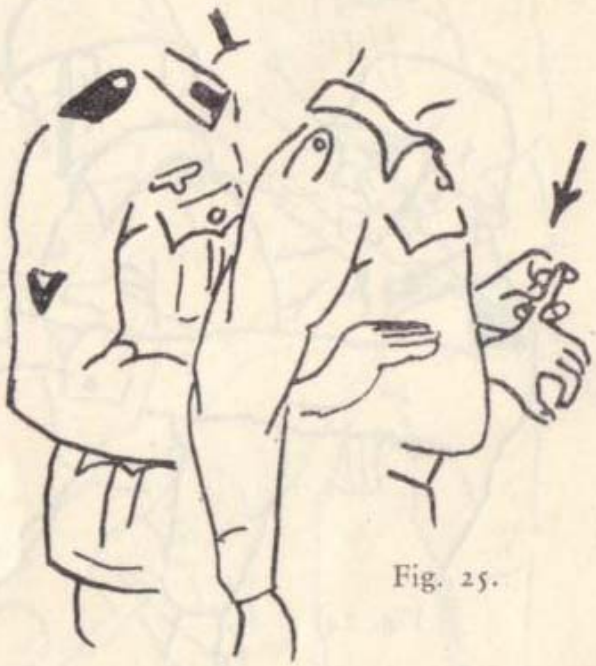

Fig. 25.

kan jo blive overrasket bagfra) skal man frigøre sig. Man kan f. Eks. gøre det paa den paa *Fig. 25* viste Maade.

Man *tager fat i Angriberens Lillefinger* (-fingre) og *brækker opad* og tilbage. Han vil saa hurtigt slippe sit Greb, og naar det er sket, *snurrer* man *hurtigt rundt* og *nedkæmper* ham i Nævekamp.

(Paa Tegningen er Grebet kun vist for venstre Haands Vedkommende. Det er klart, at Grebet bliver mere effektivt, hvis man tager fat i begge Fingre).

I Stedet for dette Greb, kan man *forsøge at kaste Angriberen* over Hovedet ved at bøje sig lidt ned og fremover. Det maa gøres meget hurtigt, saafremt man skal have en Chance for at lykkes. Er man hel-

Fig. 26.

dig, kan man ogsaa *kaste Angriberen bagover*, men da maa man selv følge med i Faldet, og dette Greb (denne Maade) er mere risikabel. Angriberen har jo i denne her Situation alle Fordelene, idet man jo ikke kan se ham, eller gætte sig til, hvad han har i Sinde.

En ret effektiv Maade er vist paa *Fig 26.*

Saa snart Angriberen har faaet fat, bukker man sig lidt ned, tager fat om hans Underarm med den ene Haand, og presser den ind foran sig som vist paa Tegningen. Den anden Haand støder (slaar) Angriberen i Skridtet, og han vil slippe sit Tag. Des-

Fig. 27.

uden kan man *sparke tilbage*. En Hæl mod Angriberens Skinneben vil nok gøre sin Virkning.

Ved alle Frigørelses- og Modangreb gælder det om at *handle hurtigt*, hvis man vil opnaa det ønskede Resultat, nemlig at blive fri for Angriberen og uskadeliggøre ham.

Der findes altid en lille Chance, og det er med at *benytte* den, *inden det er for sent*.

Man kan ogsaa komme ud for, at Angriberen bagfra tager fat i Haaret paa een. Det er et Greb, der er vanskeligt at slippe fri af, hvis man ikke handler med det samme. *Figur 27* viser hvorledes Angriberen har taget fat i Haaret og forsøger at tvinge Ofret

bagover. Der er kun eet at gøre, *hurtigt fat omkring Angriberens Haandled (Fig. 28)* og *vrid rundt* og forsøg at *tvinge Modstanderen ned.* Det gør maaske lidt ondt i det Øjeblik man river Angriberens Hænder bort fra Haaret, men det maa man tage med.

Har man faaet Angriberen ned i den Stilling der

Fig. 28.

er vist paa *Figur 29 næste Side,* kan man uskadeliggøre ham ved *Spark i Hovedet, Slag med Haandryg mod Overarmen eller Nakken.* Evt. kan man forsøge at bruge den paa Side 22, Fig. 15 viste Maade. Har man godt fat i Angriberens Haandled, maa man endelig *ikke slippe,* men *straks gaa over i Offensiven.*

Forsvar mod Knivbevæbnet Angriber.

Bliver man angrebet forfra af en knivbevæbnet Angriber, har man en Chance for at klare sig. Man skal være parat til *hurtigt at springe til Siden* naar der angribes, og samtidig *spænde Ben* for Angriberen.

Fig. 29.

Fig. 30.

Fig. 31.

Man kan ogsaa, hvis Angriberen forsøger at støde højt, *møde Stødet med Underarmen, Fig. 30*, men man skal straks efter at selve Stødet er standset, *gribe fat om den Haand, der har Kniven* og *forsøge at vride den fra ham.* Det gøres bedst ved at tage *fat med begge Hænder om* hele *Angriberens Haand og tvinge Haanden bagover* samtidig med, at man *klemmer godt om Fingrene.* Han vil da slippe Kniven.

Angriber han bagfra med Kniv, er der ikke meget at gøre, idet Angriberen allerede er saa tæt inde

paa Livet af een og har stødt med Kniven, naar man opdager ham. Angriber Modstanderen forfra, og man kan se, at han vil stikke »dybt« (kan i de fleste Tilfælde ses paa den Maade han holder Kniven), kan man standse Stødet paa den paa *Fig. 31* viste Maade. Idet Angriberen sætter Stødet ind,

Fig. 32.

anbringer man Armene over Kors, springer lidt tilbage og opfanger Stødet. Straks efter søger man at *faa fat i Angriberens Haandled* og *fravriste ham Vaabnet* og til Slut *uskadeliggøre* ham. Evt. med hans eget Vaaben.

Frigørelsesgreb (Kvælertag med een Haand).

Har Angriberen faaet een presset op mod en Væg, et Træ el. lign., *Fig. 32*, kan man f. Eks. frigøre sig med følgende Greb. Umiddelbart efter at han har faaet fat, giver man ham *et Knæ i Skridtet* samtidig

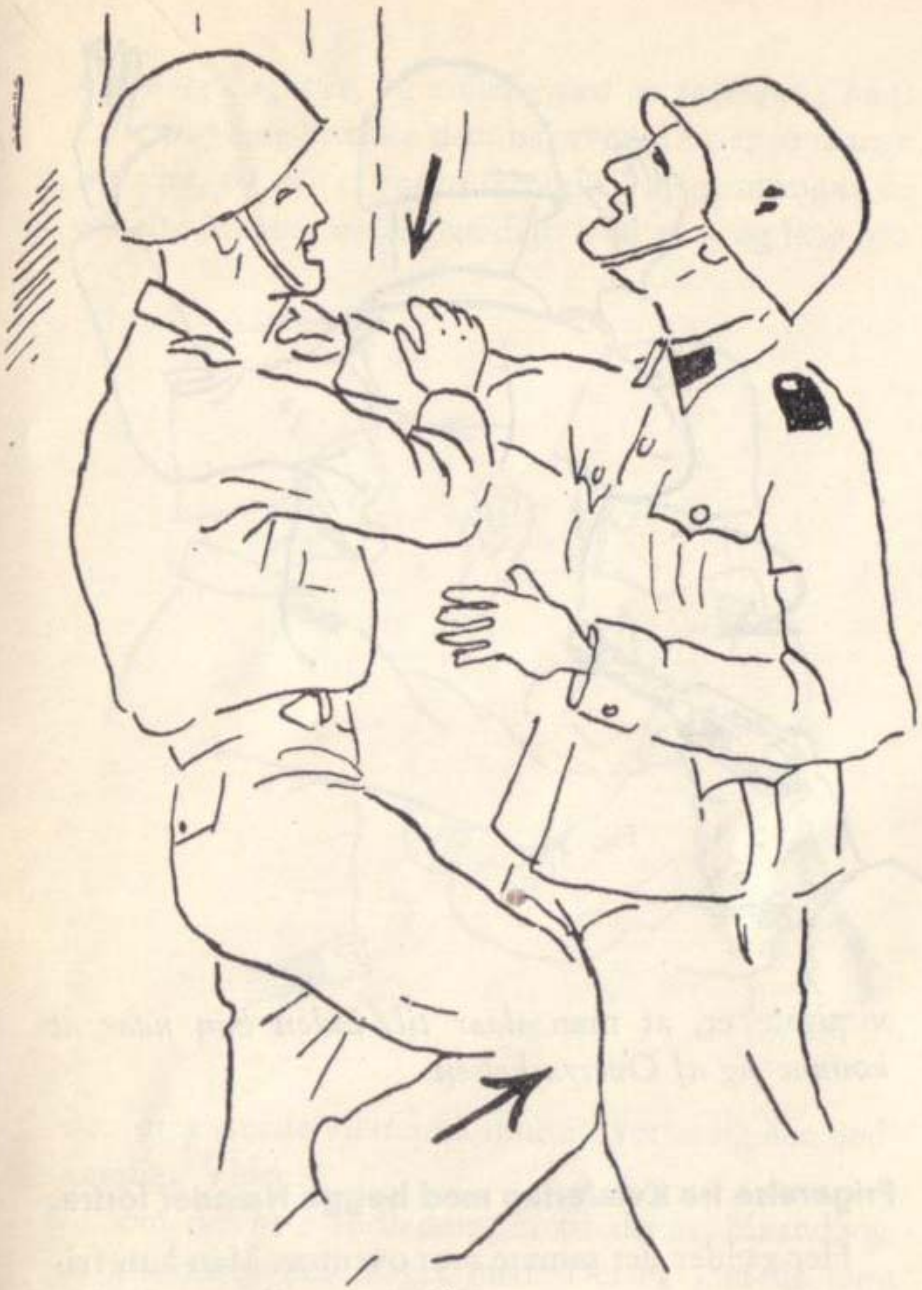

Fig. 33.

med at man *slaar hans Haand væk* fra Halsen som vist paa *Figur 33*. Saa snart man er fri, skal man *gaa til Angreb* paa ham,og saa maa man selv vælge hvilke Slag, Greb eller Stød man vil benytte. Det

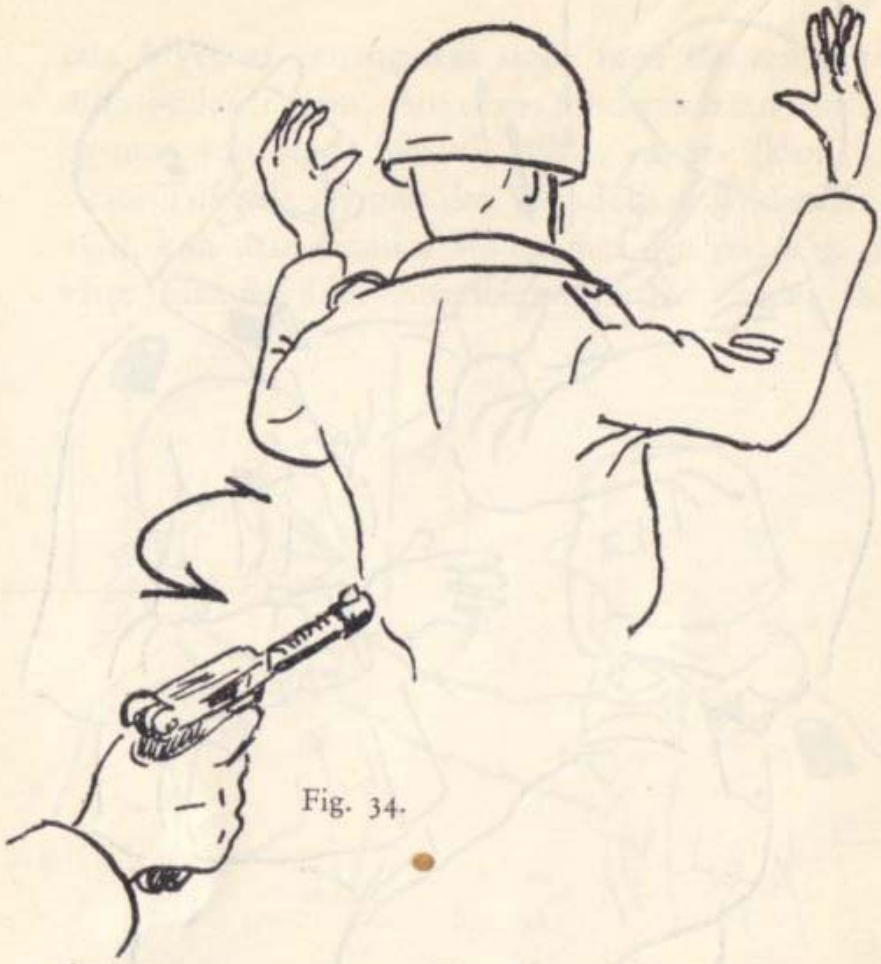

Fig. 34.

vigtigste er, at man *slaar til, inden han naar at komme sig af Overraskelsen.*

Frigørelse fra Kvælertag med begge Hænder forfra.

Her gælder det samme som ovenfor. Man kan frigøre sig ved at *sætte et Knæ i Angriberens Skridt,* ved at *tage fat i hans Hjelm* og *tvinge hans Hoved tilbage,* ved at *føre de samlede Hænder* nede fra og *op imellem Angriberens Arme,* og forsøge at *faa ham til at slippe Grebet,* ved at *slaa ham haardt i Hjertekulen,* ved at *sparke ham over Skinnebenene,* ved at

kaste sig bagover, og endelig *ved at tage fat i hans Lillefingre* og brække dem bagover. Det er jo mange Maader, og der er ingen Grund til at gennemgaa de enkelte Maader mere grundigt. Ved at se og læse paa

Fig. 35.

det foregaaende vil man kunne erhverve sig den nødvendige Viden.

Som nævnt i Indledningen til denne Haandbog, er alle Greb ikke taget med. Det er kun de mest kendte og de, som enhver Soldat bør kende og kunne. Iøvrigt maa man benytte sin Fantasi. Den Soldat, der *bruger sine egne smaa Fiduser og Kneb* klarer sig bedst i Længden, naar det gælder Nærkamp.

Med andre Ord, det er med at *være opfindsom.* Og saa husker vi igen, at ligesom i *Angrebet*, er det

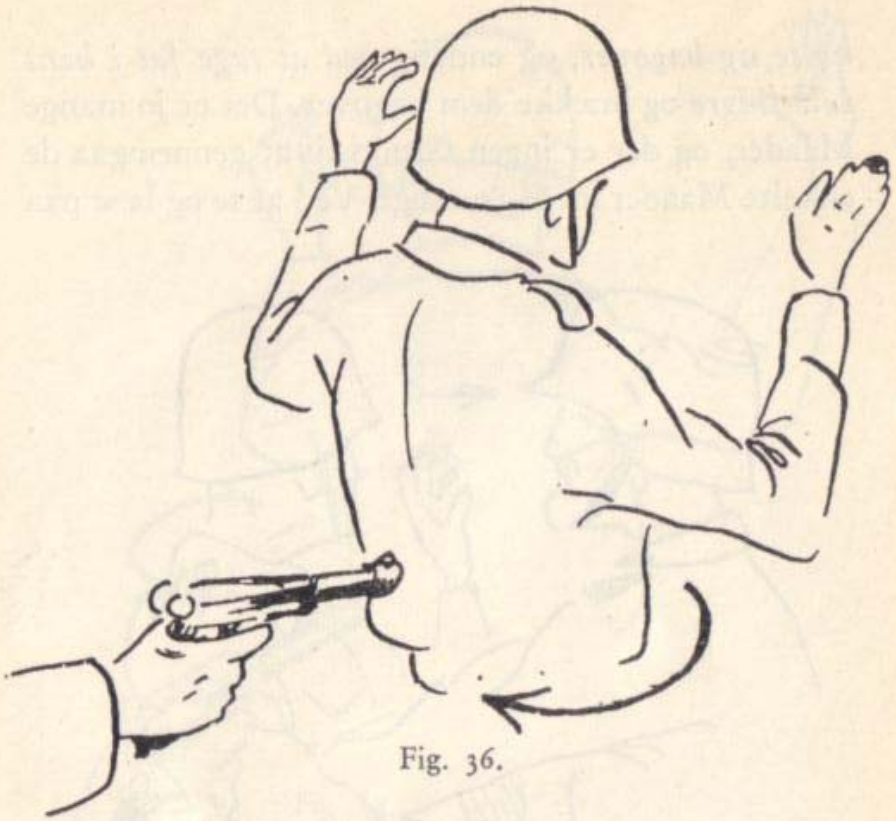

Fig. 36.

her i *Forsvaret* nødvendigt at *handle uforfærdet og lynhurtigt* i alle Tilfælde. *Vær haard og brutal, og vis ingen Medlidenhed, aldrig.*

Forsvar mod Angreb fra pistolbevæbnet Modstander.

Bliver man bagfra overrasket af en Angriber, der truer een med Pistol, *Fig. 34*, kan man benytte sig af nedenstaaende Greb. Det er en Betingelse, at Pistolen holdes højst 1 Meter fra ens Ryg. Man *snurrer rundt* (paa Fig. 35 er vist med Drejning til venstre), *søger at holde Angriberens Arm* med Pistolen, samtidig med at man *stikker Fingrene ind i Øjnene* paa ham.

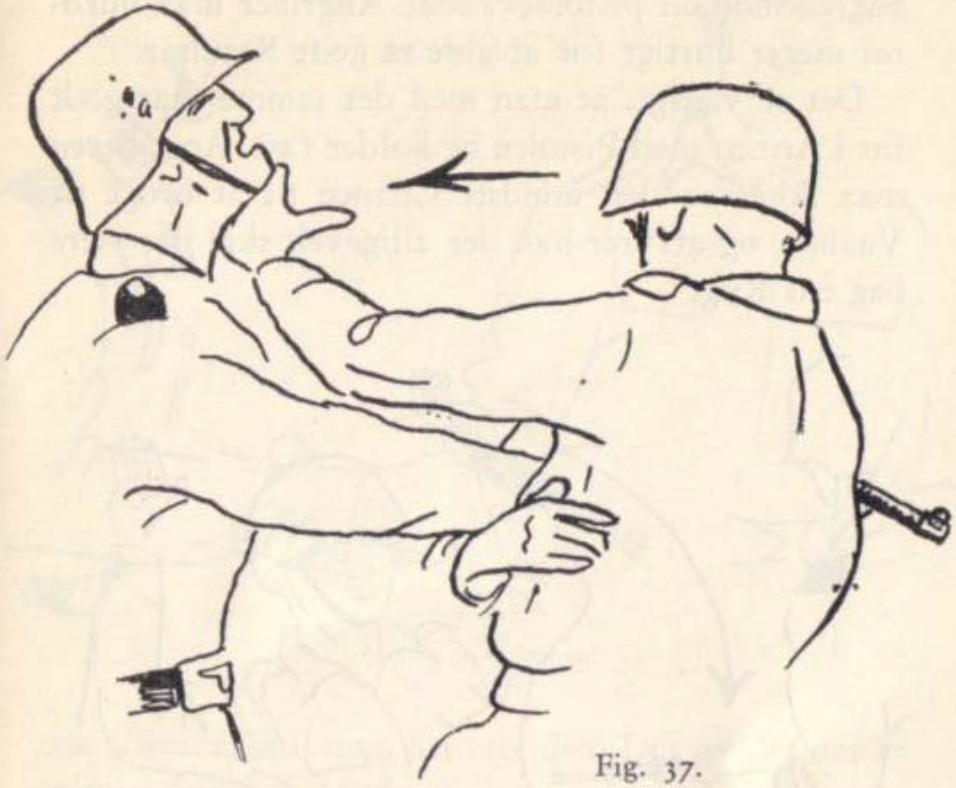

Fig. 37.

Evt. kan man ogsaa give ham et *Knæ i Skridtet*, men man maa hele Tiden huske paa at *holde Armen med Pistolen* saa fast, at han ikke kan komme til at affyre den.

I Stedet for at stikke Fingrene i Øjnene paa ham, kan man *tage fat i hans Hjelm* (hvis han har en saadan paa) og *tvinge hans Hoved bagover*, evt. *forsøge at kaste ham* til Jorden.

I Stedet for at dreje venstre om som vist paa Fig. 34, kan man *dreje højre* om (Fig. 36) og *fastholde Armen* med Pistolen med højre Arm, og *tildele Angriberen Slag med Haandryggen* over Struben. *Figur 37.*

Det er klart, at disse viste Eksempler af Mod-

angreb mod en pistolbevæbnet Angriber maa udføres meget hurtigt for at give et godt Resultat.

Det er vigtigt, at man med det samme faar godt fat i Armen med Pistolen og holder fast. Angriberen maa ikke faa den mindste Chance til at bruge sit Vaaben, og affyrer han det alligevel, skal det være bag ens Ryg.

Fig. 38.

Man kan naturligvis ogsaa prøve at faa fat i hans Haandled umiddelbart efter Vendingen og derefter vride Pistolen fra ham, men det er meget risikabelt og vil ofte mislykkes.

I Stedet for at tildele Angriberen Slag med Haanden over Struben som vist paa Fig. 37 kan man, efter at have faaet godt fat i Armen, *fortsætte Drejningen* samtidig med at man *spænder Ben* for Angriberen og *søger at kaste ham ned.*

Bliver man derimod angrebet forfra, er Chancerne for at slippe fri ret smaa. Men blot der er den mind-

Fig. 39.

ste Chance, skal man benytte den. Det gælder om at gennemføre sit Modgreb overraskende og hurtigt. Man skal ikke tænke for meget over, at man maaske bliver skudt, og en vaagen Angriber, vil ogsaa give Ild, saa snart han mærker den mindste mistænkelige Bevægelse.

Paa Fig. 38 ses et Angreb forfra af pistolbevæbnet Angriber. *Uden at se paa Pistolen, slaar man med højre Haand Pistolen noget væk,* samtidig med at man *springer nærmere* Angriberen og *til Siden.* Med det samme *søger man at faa fat i Haandledet med højre Haand, Fig. 39,* samtidig med at *venstre Haand tager fat i Pistolen og vrider den ud af Angriberens Haand.* Fig. 40.

Endelig viser *Fig. 41* en anden Maade hvorpaa man kan fravriste en Angriber Pistolen.

Det kræver Mod at springe ind paa Livet af en Modstander, der staar og peger paa een med en Pistol, men vil man vende Lykken til egen Fordel, maa man gaa paa med *Mod, Hensynsløshed* og *Handling*.

Man kan eksempelvis forsøge det gamle Kneb med at se paa et Punkt bag ved Angriberen. Denne vil

Fig. 40.

maaske tro at nogen staar bag ham og se tilbage, og i det Øjeblik han er letsindig nok til at gøre det, farer man paa ham, afvæbner og uskadeliggør ham. Man skal være opfindsom og bruge alle Midler og Maader, selv om de er nok saa fantastiske. F. Eks. kan man bede om et Glas Vand, hvis man er taget til Fange. I det Øjeblik man faar det, kaster man Vandet i Hovedet paa Overbringeren og uskadeliggør ham.

Et andet Kneb, der under den sidste Krig ofte er blevet benyttet, er det med at falde »besvimet« om. Naar Fangevogteren saa skal se nærmere paa Fangen, giver man ham et Spark i Hovedet, Skridtet, eller hvor man nu bedst kan komme til det.

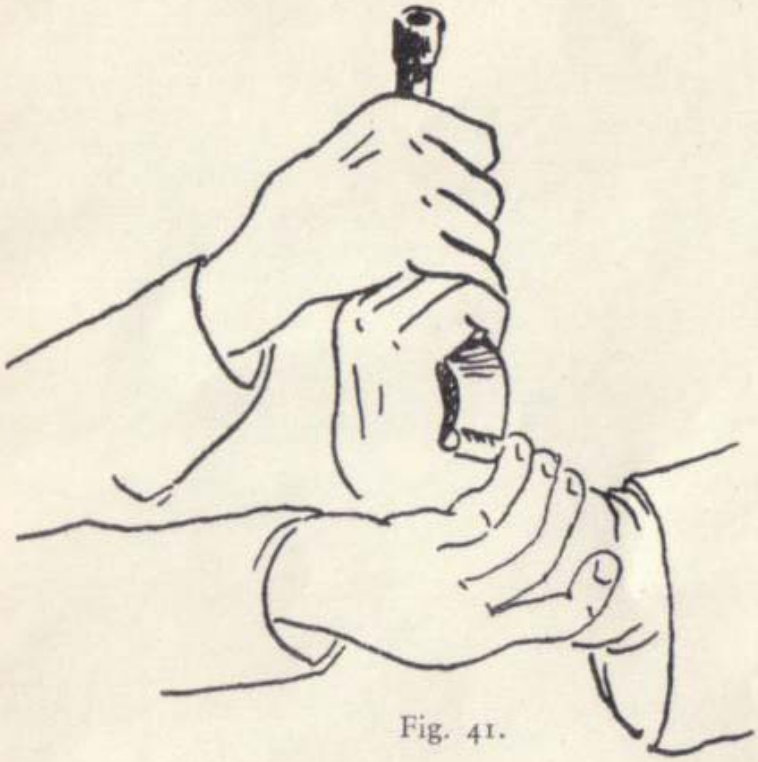

Fig. 41.

Haandbog Nr. 2

„Kamp i Byer"

af Oberst Christian Lunn

udkommer i Begyndelsen af 1947

Bestilling modtages:

Underofficerens Redaktion

Tagensvej 37 . Tlf. Nora 883 u . København N.

Tegn Abonnement paa

Underofficeren

Udkommer hver Maaned	Abonnementspris Kr. 8,00 pr. Aar

Dansk Underofficersforening af 1939

Ny Carlsbergvej 87 . Tlf. Eva 4007 x

København V.

TRYK. KNUD TH. MØLLER RINGKØB

This manual is downloaded from:

http://www.get-tough.net – Swedish Close Combat Website